

ESTI HÍRLAP

1982 MAR 1 6

244

Két Belváros?

A minap feltűnést keltő javaslat látott napvilágot: ne folytassák a városrészközpontok fejlesztését, helyette építsék meg a *második Belvárost*, esetleg a Józsefváros keleti szélén. Az indoklás: a korábbi tervek megvalósítása lassan halad és sokba kerül. Előnyösebb, gazdaságosabb volna *egy helyen* összefogni az erőket, ezzel is mentesítenék a városmagot.

Aligha lenne helyes, ha szó nélkül hagynánk ezt az elképzelést. Vannak hívei, és tény: miközben újabb városrészközpontok helyét jelölték ki, a külső negyedekbe tervezett áruházak építése elhúzódik, a kereskedelem inkább a *város szívében* fejlődik.

A javaslat legnagyobb hibája, hogy nemcsak egyoldalúan gazdasági, hanem valójában már *elavult szemléletet* tükröz.

A legnagyobb bevásárlóhelyek Pesten ősidők óta a Belvárosban vannak. Itt a legélénkebb a forgalom, a kereskedelem beruházása itt térül meg a *legrövidebb idő alatt*. A fejlődés hatására a legutóbbi harminc évben nálunk is, csakúgy mint sok nagyvárosban, feltették a kérdést: *hogyan tovább*. Bővítsék-e a Belvárost, alakítsanak ki újat vagy szervezzék meg a városrészközpontok hálózatát?

A legtöbb érv a városrészközpontok *mellett* szólt. A közlekedés megújulása lehetővé tette, hogy távol a zsúfolt városmagtól minden korábbinál nagyobb — és jövedelmezőbb — bevásárlóhelyet tervezzenek. A szocialista nagyvárosok vezetése felismerte, hogy *ezt kívánja a társadalmi fejlődés is*. A városrészközpontok csökkenthetik a belső és a külső negyedek közti fejlettségi különbséget és meggyorsíthatják az *életfeltételekben egységes város megteremtését*. Így történhetett, hogy Moszkva és Párizs vezetése ugyanúgy elhatározta városrészközpontok építését. A rendezési és fejlesztési tervben Budapestet is *hat városrésze*re osztották.

Ma a legnagyobb erőt a *lakásépítésre fordítják*. Az áruházak és az új, nagy művelődési intézmények felépítése hosszabb időt kíván. De a Lágymányoson már kibontakozott az *első városrészközpont*. Megnyílt a főváros egyik legjövedelmezőbb áruháza, elkészült az új csarnok és körülötte sok kisebb-nagyobb üzlet. A siker láttán gyorsul Óbudán, Újpesten és az Örs vezér téren is a *bevásárlóhelyek fejlesztése*. Kispesten és a Moszkva tér körül is elkezdődött a tervek megvalósítása. Ezt kedvezően befolyásolja a helyi források kiaknázása, a kisvállalkozások támogatása.

A múltban — ahogyan a kereskedők mondták — a pénz a Belvárosban volt. Most a külső negyedekben *ugyanolyan vásárlóerővel* találkozunk. De szükség van nagyforgalmú helyekre is. Ahol elkészül a földalatti vasút, egy-egy új gyűrű, ott kibontakoznak a megfelelő feltételek. S törvényszerű, hogy előbb-utóbb megnyílnak a kisebb-nagyobb bevásárlóhelyek is.

A városrészközpontok fejlesztését a *társadalmi és a gazdasági fejlődés kívánja*. Ezért lehet gyorsítani vagy lassítani, de megállítani nem. Minden 300—500 ezer lakosú városrésznek meglesz a saját központja — a *saját belvárosa*.